

מבוא
התפילה

יהא שלמא רבא יהא קרי ביה יהו, ויולה בגימטריא באותיות אהיה שלמא ורבא. כלומר, אהיה ארון השלום, תן לנו שלום בשם זה רבא, שלא ינתן רשות למעלה ולא בינה להבין בלשון ארמי, שלא יבלבלו זקדיש.

ולכך נקבע השלום בסוף הקדיש, שהוא שקול כנגד הכל. וכשרא הקב"ה את עולמו, נתן שלום בין מים ליבשה, שניגמר (בראשית א. ט) יקוו המים וגו', ויחייב (איוב לח. יא) עד פה תבא ולא תוסיף, שאלמלא כן היה מחריב העולם. וכשרא המלאכים המורכבים אש ומים, אילו לא נתן שלום בין מים לאש, היו מכבין את האש או האש מלחך את המים. וכן הוא אומר (ישעיה מה. ז) יוצר אור ובורא חושך עושה שלום, ביניהם, שלא יכנס האור בגבול החושך ולא החושך בגבול האור. וגדול שלום שהרי אנו אומרים עושה שלום ובורא את הכל (ברכות יצא). למידך שבשלום הכל תלוי. שבשעה שנברא העולם לא קמו אלו על אלו, ולא נכנסו גלו בגבול אלו, ולא החריבו אלו את אלו, באותה שעה נברא הכול יפה, ולכך נקבע השלום בסוף כל התפילה, לפי שהוא צריך לכל, ואפילו על הקרבנות, שנאמר (ויקרא ו. יא) וזאת תורת זבח השלמים וגו'.

אמן ואמן אמן קיום השבועה, יאמן קבלה, כך מפורש בואלה שמות רבא (מכילתא כ. א). תם פירוש הקדיש.

פ 276

אבודרהם

יתגדל ויתקדש ע"ש והתגדלתי והתקדשתי ונדעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני ה' (יחזקאל לח. כג), והאמר בגלחמות גוג. שאז יתגדל שמו של הקב"ה, כמו שנאמר (עובדיה א. כא) וגילו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר וכו', וכתוב בתריה (זכריה יד. ט) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

שמיא רבא יש מפרשים, שם יה רבה, שאנו מתפללין על שם יה שאינו שלם שיתגדל ויחזור שלם, וזהו לעת הגאולה שיתנקה מעמלק שהוא מזרעו של עשו שנשבע שלא יהיה שלם עד שיתנקה ממנו, שנאמר (שמות יז. טז), כי יד על כס יה, י-ה-ו-ה לא נאמר כי אם יה, וכסא לא נאמר כי אם כס, שנשבע ה' בימינו ובכסאו שלא יהיו שלמים עד שימחה שמו של עמלק (תנחומא ויצא. יח). אבל לאחר שיתנקה ממנו יהיה השם שלם וגם הכסא, שנאמר (תהלים ט. ז) האויב תמו חרבות לנצח וגו', וכתוב בתריה (שם, ח), וה' לעולם ישב כונן למשפט כסאו, הרי השם שלם והכסא שלם. ולזה רמז הכתוב (תהלים קלב. יג) באמרו או"ה למושב לו. א' להשלים הכסא, ו"ו וה"א להשלים השם. משל למלך ששלח את בנו מבית האסורים ויצא משם והיה הולך אצל אביו ובאמצע הדרך פגע בו לסטים ובזבו כל נכסיו והכה כל אנשיו. כששמע המלך חרה לו עד מוות ואמר, לא די הצער שסבל בני בבית האסורים אלא לאחר שפדיתיו בכוחי בזרועי הגדול בא עליו אותו לסטים ובזבו את נכסיו והכה את אנשיו, מיד השליך חותמו מידו ונשבע שלא יקרא בשמו ולא יכנס במלכותו עד שיתנקה מאותו צורר, ולאחר שיתנקה ממנו יקרא בשמו ויתמלא כסא מלכותו, וכך נשבע הקב"ה כמו שאמרנו.

וא"ת איך יאמר לחצי חשם, רבה. וי"ל מפני שאין לומר מיעוט כלפי מעלה כי

אם ריבוי, וכן מצאנו ברוח הקדש שלאחר שנחלקה לחלקים רבים קורא אותה ריבוי, שנאמר (במדבר יא, יז) ואצלתי מן הרוח אשר עליך, ומתרגמינן וארבי מן רוחא דעלך, כך פירושו מקצת המפרשים (כלבו, הובא לעיל). ואינו נכון בעיני, כי שמיה רבא הוא תרגום של שמו הגדול, כי הקדיש נתקן בלשון תרגום בעבור עמי הארץ כמו שנפרש לקמן. ועוד כי מצאתי בנוסחאות ישנות ומדוייקות בפ"ק דברכות (ג. א) שגורס בשעה שעונין אמון יהי שמו הגדול מבורך הקב"ה מנענע ראשו וכו'.

בעלמא דברא כרעותיה לפי שכשברא את העולם הזה לא היה שם עדיין עם מי יהיה נמלך, כי עדיין לא נבראו המלאכים עד יום שני, אבל כשרצה לברוא את האדם נמלך עם המלאכים, שנאמר (בראשית א, כו) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו וגומר, ואמרו רבותינו (בראשית רבה ח, ד), שנמלך עם פמליא של מעלה. **וימליך מלכותיה** כלומר שיראה מלכותו עלינו. **ויצמח פורקניה** תרגום מצמיח ישועה (ישעיה נב, ז). **ויבא קץ משיחיה** ר"ל ויחיש ביאת הגואל, וחש עתידות (דברים לב, לה) מתרגמינן ומבע. **וישכלל היכליה** פירוש ויבנה היכלו, ע"ש לשכללא היכלא (עזרא ה, ג). **בחיכוון וביומיוכוון** ולפי שבזמן הגאולה לא ישארו כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה, אנו מתברכין כאן בחיים, וזה שאמר הכתוב (מלאכי ג, ב) ומי מכלכל את יום בואו ומי העומד בהראותו כי הוא כאש מצרף וכבורית מכבסים. והיינו דאמרין (סנהדרין צח, ב) ייתי ולא אחמיניה, מרוב הצרות העתידות לבא באותו זמן. ובאותה מלחמה תהיה מיתה לעמלק וחיים ואורך ימים לישראל ובזה יהיה גדול השם. **בעגלא** פירוש במהרה, כמו כי היכי דלשתריף בעגל (סנהדרין נב, א), ואמרין על המשיח דליתי בעגלא.

יהא שמיה רבא, גרסינן בשבת בפרק כל כתבי הקדש (ק"ט, ב), אמר ר' יהושע בן לוי, כל העונה אמון יהי שמו הגדול מבורך בכל כחו, פי' בכל כוונתו שלא יחשוב בדבר אחר אלא שיהיה כל כח שבגופו עמו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה מרעה לטובה, שנאמר (שופטים ה, ב) בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה', מה טעם בפרוע פרעות, משום דברכו ה'. פירוש בפרוע הוא מלשון כי פרוע הוא (שמות לב, כה), ומתרגמינן ארי בטיל הוא. ופרעות, הוא מלשון פורענות. וכן הוא הפירוש. בהבטל הפורענות מישראל, מפני שמתנדבים העם לברך את ה' הוא. אמר רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן, אפילו יש בו שמץ עבודה זרה מוחלין לו, כתיב הכא (שופטים ה, ב) בפרוע פרעות, וכתוב התם (שמות לב, כה) כי פרעה אהרן. וכן הוא הפירוש, בהבטל פריעת עבודה זרה שתשקע ותשכח שלא יזכר עוונה, משום בהתנדב עם הוא. **לעלם ולעלמי עלמיה** ע"ש ויחסנון מלכותא עד עלמא ועד עלם עלמיה (דניאל ז, יח).

יתברך ע"ש יתברך באלהי אמון (ישעיה סה, טז). **וישתבח** ע"ש להשתבח בתהלתך (תהלים קו, מז). **ויתפאר** ע"ש ישראל אשר בך אתפאר (ישעיה מט, ג). **ויתרומם ויתנשא** ע"ש עתה ארומם עתה אנשא (ישעיה לג, י), וכתוב (דניאל יא, לו) ויתרומם ויתגדל. **ויתנהדר** ע"ש משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא (שם ד, לד). **ויתעלה** ע"ש מאד נעלית על כל אלהים (תהלים צז, ט). **ויתהלל** ע"ש להתהלל עם נחלתך (תהלים קו, ה). **לעילא** מכל ברכתא שירתא תושבחתא, כלומר, למעלה מכל שירות ושבחות שאדם מהלל ומשבח למלך בשר ודם, יהיו שבחיו של הקב"ה. **ונחמתא** כלומר יתנחם בנחמת ציון יותר משאר נחמות של בני אדם. ומצאנו שהקב"ה מתנחם בנחמות שנאמר (ישעיה

ו"ו פרלופין בסוד יו"ד במלואה כדפי' זוהר פרשת ויקרא לכך כאשר יתעלו הם למעלה מאלהים יוכלו ויאירו בעשר ואין לורך עשר שיהיו מרכבה אחר שאין הכוונה לקדשם למטה עלינו ממש אלא שיהיו בחכמה וחכמה עלמה עלינו ושם הם ממש מעשר בלי שימלא מרכבת עשר ועוד טעם אחר מלורך לזה כי מלך החכמה הנשמות ג"כ מאירות מעשר ספירות. כי בענין השרשים כך ענין הענפים. ולכך נשמה אחת ימלא מרכבה אל עשר ספירות מלך החכמה. אמנם זהו הקדושה למטה בת"ת ובמלכות אין הנשמות מלדס מאירות בעשר. ולריכוס עשרה לכל דבר שבקדושה:

סימן שלישי

יתגדל פ"י ימשך שפע הגדולה ואין הכוונה מהגדולה ולמטה אלא שיושפע. ממקור המקורות שפע אל הגדולה כדי שיתגדל השם מלך הגדולה. ויתקדש מלך הגבורה בסוד וקדשת את הלויים. וסוד קדושה ג"כ שיושפע שפע מקודש הקדשים מקור הקודש העליון. שמי' רבא פ"י שם י"ה רב"א כי גדולו בשלשה דרכים הא' היינו י' חכמה ה' בינה יתגדל השפע והאור ויתפשט אל ו' ה'. והעם כי לסבת הגלות אין השם שלם פ"י שאין השפע מתגדל ומתרבה בוא"ו ה"א וח"ו מתמלס האור העליון בעלמו. וגדולתו הוא בסוד התפשטותו עד שמי' רבא. פ"י ששם י"ה נעשה יהו"ה וזהו רבא והיינו שהשפע עומד בשלש ראשונות שהם י"ה כנודע. ועתה אנו מתפללי' שיתפשט ג"כ אל שבע המדות שהם ו"ה כנודע השנית כי הספירות הם נכללות בשם יהו"ה כי קולו של י' כתר. י' עלמה חכמה. ה' בינה ו' שש קלוות. ה' מלכות. אמנם הם על דרך כלל

שיושפע ממקור המקורות שפע אל הגדול כדי שיתגדל ה' מצד הגדולה.

יתגדל

מן השמאל מצד הנבורה. ששם י"ה נעשה. **ויתקדש** **שמה**

יהו"ה רב"א. בשפע השרשים העליונים שבכתר שהם עלמא.

רבא **בערמא**

כרצונו ממש בדקות הכתר הנקרא רצון. **דיברא** **ברעותה**

ימליך וישליש. המלכות על כל העולם. **וימליך** **מלכותה**

בכ"י סי' ס"ה מפי כמהר"ר ישראל סרוק גר"ו.

פירוש הקדים בענין אחר דע כי כל תרגום הוא אחוריס ותרגום עולה כמנין תרדמ"ה ומפני זה הקדים לשון תרגום כדי להכניע הקליפות ובשני תיבות יתגדל ויתקדש יש בהם י"ח אותיות אשר בעולם התמורות יש י"ח המדות וזה עשתי עשר יריעות כל המוסף גורע כי בקדושה הן עשר מדות ואין סוף מתפשט בתוכם בלחות שלימה לכל הקליפות הם י"ח וכנגדם אחד עשר סממני קטורת כדי להכניעם ולעלור המגפה ובקדיש באלו אחד עשר אותיות שאנו אומרים כי האור שהי' בל להס לקליפות שיסתלק מהם ויאירו בקדושה שמים רבה יש בו ז' אותיות כנגד שבע היכלות ודע שהיכל הראון הוא היכל הששי שנמנה עם החמשה ויש בו שש היכלות שהוא כנגד ת"ה שש קלוות שבו והם י"ב היכלות כנגד י"ב בקר נחשת שתחת היס שלמה והיס עליהם הוא היכל ק"ק שהיכל קודש הקדשים הוא כנגד שלשה מדות כתר חכמה בינה וביתגדל ויתקדש שמים רבה ד' תיבות ר"ל כנגד ד' אותיות הו"ה. בעלמא די צרח כרעותיה וימליך מלכותיה וילמח פורקניה ויקרב משיחיה עשר תיבות כנגד עשר אותיות מלוי השם. בחיובן הוא תפלה. יחא שמי' רבא עד ולאמרו אמן כ"ח תיבות כנגד כ"ח אותיות דמילוי של שם הרי יש לנו ד' תיבות ראשונות ואח"כ י' תיבות ואח"כ כ"ח תיבות כנגד שם מ"ב. ויש מ"ב אחר בלחותיה וישתבח ויתפאר וכו' וכן ז' תיבות משש אותיות הם מ"ב ושבעה ויין הם מ"ב במספר ובכח אלו הג' מ"ב אנו מעלים הוא"ו והס"א שיונקים הקליפות מהן למעלה לשם י"ה וזה שמים שם י"ה יחא רבא פ"י מלא כזה יח"ה:

בכ"י סי' ס"ב מפי כמהר"ר י"ם גר"ו.

סוד הקדים דע ששם חלקים יש לו ג' מלואים הס"א מלואה ביו"ד כזה ה"י ועוד מלואה בה"א אחרת כזה ה"ה עוד מלואה בחלף כזה ה"א וכינה שהיא לימא באלו המלואים היא מניקה ומגדלת לו"א ומנחת לו המוחין בקטנות המילוי של יודין מוח מחכמה ושל ההי"ן מוח מבינה ושל אלפי"ן הוא דעת שהוא חסד גבורה וכמו שבדלות יש חרבת מוחין ונעשו ג' שרעת כולל חסד וגבורה כך בקטנות ולזה זה המלוי של חלף הוא ח' שהם שנים שהא' ב' יודין ווא"ו כזה א' או לזר אחר יו"ד וא"ו דל"ת כזה א' בזמן שישראל עושים רצונו ית' באים לו"א ג' היות וממתיקים אלו ג' חלקים והכס שלשה היות וג' חלקים עולים ג' פעמים יב"ק שעולים של"ו וזהו שלו הייתי ויפרסתי ובגלות אינו מקבל הארה מאלו היות וזהו נח"ר גרומי נח"ר עולה שלשה פעמים חלקים וסודם בגרון ונרון עולה ג"כ כך והכוונה שאינם באים בג' היות מלמעלה ובאחר ג' חלקים כי בגלות אין לו הארה מן ההיות כי בעומותיהם אפילו חלקים אינם שלם כי חסר ממנו יח נשאר אלס וזהו נאלמתי דומיה פ"י דום יח ובקדיש אנו מתפללים שיה' שחסר לשם חלקים יתגדל ויתקדש וידעת כי בקטנות הם ג' חלקים כבינה וג' חלקים בחכמה כוללים של חכמה כבינה וזהו שאנו אומרים יתגדל שם חלקים כבינה ויתקדש שם חלקים בחכמה. שמים רבה פירושו שם י"ה שיתמלאו ויעשו שם חלקים שלם ואח"כ אנו אומרים ומתפללים שיתמלא ה"י בג' מילויים ביו"ד"ן בהי"ן באלפי"ן וזו היא יח"א ודע שאלו המלואים עולים אמן כזה יוד ה"י יוד ה"ה. יוד ה"א. זה לריך לכיון באמרו אמן יחא שמים רבה פ"י ששם י"ה יחא רבא שיעלה כמנין אמן עם ג' מלואים: עוד דע שבקדיש יש י"ד תיבות וי"ד נחשבו וכ"ח תיבות ושמונה ועשרים אותיות ומ"ב תיבות ומ"ב נחשבו:

בכ"י סי' ס"ה מפי כמהר"ר ישראל סרוק גר"ו.

בכ"י סי' ס"ב מפי כמהר"ר י"ם גר"ו.

צמיחת האור .
ויצמח

אל הישועה מחיסוד .
פּוֹרְקָנָה

מצד הוד .
ויקרב

שמשם מלכות בית דוד .
מְשִׁיחָה

סוד החיות העליון .
בְּחַיִּיכוֹן

זי ימי בראשית .
וּבְיַמֵּיכוֹן

התפשטות החיות .
וּבְחַיִּי

יסוד . מלכות .
דְּכָל-בֵּית

תפארת .
יִשְׂרָאֵל

מלכות .
בְּעֵגְלָא

שהוא סדר זמנים . מתקרב אל מהרה הנ"ל
דהיינו יחוד ת"ת במלכות .
וּבְזִמְן

מלכות .
קָרִיב

יאהודונה"י :
וְאָמְרוּ אָמֵן

מלכות .
וְאָמְרוּ אָמֵן

ככללות בארבע דהיינו יי חכמה"ה . ה' זינ"ה . ו'
ת"ת . ה' מלכות"ת . וזה מלך גילוי האור בספירות
מלך הבינה שהוא מלומלם לכל מלך אור החכמה
שהוא מתגלה ומתרבה ומאיר הוא מאיר בסוד
עשרה אותיות הם עשר ספירות מאירות בפרט כזה
י"ד ה"א וא"ו ה"א . והיינו עשר ספירות ממש והיינו
יי אותיות וכמו שהארכנו בזיכרון בפ' התקוני' ע"ש .
והנה הגידול הזה ג"כ נכלל באמרו שמים רבא שיהי'
שמו שהוא יהו"ה גדול בסוד יו"ד ה"א וא"ו ה"א
ויכוין בנקודו שהוא יו"ד ה"א וא"ו ה"א שהם עשר
ספירות בניקוד מלך החכמה"ת כדפוי' "בספ"ר בשער
שם בן ארבע השלישי הוא סוד גידול השם זכ"ח
אותיות שגידול זה הוא מלך אור הכתר והוא כזה
יו"ד וא"ו דל"ת ה"א אל"ף וא"ו אל"ף וא"ו ה"א אל"ף
הם עשר אותיות שמלך החכמה מתגלות דהיינו
עשר ספירות מתרבות בכל אחד ק"ו הדין ק"ו
הרחמים ק"ו החסד וכמו שפרשנו בתקונים עיי"ש
והיינו כללות המדות והארתם בסוד יתגדל מן הימין
ויתקדש מן השמאל שמי' רבא מן האמצע ואז מיד
הכסא שלם והשם (י"ה וירושלים) שלם והכל נתקן
כנודע . וסוד גדולת השפע הזה והאור אל כל
האלילות על הדרך המזכר הוא בכח הכתר השופע
מקור אורו על י"ה כנודע וזהו שאמר בעלמא די
ברא כרעותי' ולהיות שאין השפע והאור נחסר
מהכתר

בחסדן מיתגדל עד בחייכון ארבעה עשר תיבות ומלת ד"י ארבעה עשר בחשבון וכ"ח תיבות יש מאמן עד דאמירן
בעלמא וכ"ח אותיות מיהא שמים רבא עד עלמיה ומ"ב תיבות הי"ד והכ"ח שאמרנו ומ"ב אותיות הם וישתכח ויתפאר
ויתרום ויהשגא ויתקדר ויתעלה ויהלל הרי שבעה תיבות משש אותיות הם סך מ"ב אותיות והשבעה ווי"ן
הרי מ"ב בחשבון כיוון הא שיהא שם י"ה אשר אנו ממלאים שם אלקיס יש בו י"ד אותיות הי יוד . הא אלף .
הה סה . הרי י"ד אותיות אנו ממתיקים אלו ביי"ד אותיות הוי"ה יוד הא ווי הא . (י"ה יוד הו ווי הו) ויהיה הרי י"ד
אותיות ואלו הם בשם של אבא וכ"ח הוא המלוי של עשר אותיות הוי"ה שהם כ"ח . יוד ווי דלת . הי יוד . ווי יוד ווי .
הי יוד . עוד אס תסיר העשרה שזכרו למעלה ישארו י"ח אותיות הוי"ה למתק י"ח אותיות מאלהים שהם אלף למד
הי יוד מס הרי י"ג אותיות וחמשה אותיות מאלהים הרי י"ח והמ"ב להרחיב ולהגדיל שם אלהים שיבאו הויות בהם :
עוד תדע שבעבור שהם תלת גו תלת הי"י שני אלקיס מכינה פי' המוחין ושני המוחין מלך אבא כי עדיין אין לו דעת
ותיבת אלקיס יש בו ב"ן אותיות כשיקח פשוט מלא ומלא דמלא דהיינו אלהים . תמש אותיות אלף למד הי יוד מס יג"ה
אלף למד פא . למד מס דלת . הי יוד . יוד ואו דלת . מס מס ל"ד אותיות מספר כולל יחד ב"ן וזה סוד בניי אלהים
וארבע פעמים ב"ן כנגד הרי אלהים שאמרנו עולה קדק"ד מקום שמוחו של תימוק רופס להביח שם תפליין בהגדלות
המוחין שלו ועולה לחו"ק עם ד' אותיות וכן עולה יח"ק וזהו סוד לחוק עשה לי אלהים כל השומע יחוק לי וזהו
שורש סוד קין והכל כי קין עולה ק"ס שהוא כנגד חמשה פעמים ל"ב והכל ג"כ הוא ג"י ק"ס פי' חמשה פעמים ל"ב
הי ב"ל אלא שהכל הוא ככללות וקין בפרטות ושניהם פי' קין והכל עם הכולל . עולים לח"ק ועם שם אותיות קין והכל
עולים לחו"ק כזכר ועשר פעמים ל"ב הוא ש"ך וזהו סוד כהלו יכרו יעלי יראשי ר"ה נער בגי' ש"ך וסס ש"ך ללוי
גבורתן שירדין לזעיר הנפין ושרשם מליב אלקיס ל"ב נתיבות חכמה עשרה פעמים ל"ב הוא ש"ך וזהו סוד בהלו כרו
עלי ראשי שר"ת נער וזהו סוד והפתח והרחבו את הילך והנה נער בזוכה ואז תשבה בת פרעה שהי' כולו דין
שמלה נער רומן לש"ך דינו כמנין נער ואמו אמרה . אתרא אוחזי כי עוב הוא ודע שבקטנות יש ג' מוחין מן חכמה
שהם סוד ג' אלקיס מאבא וגי' מאימא מאלא עשרה אלקיס שהם בקטנות וארבעה בגדלות העולים ת"ל ת"ל וזהו סוד תלתלים
ויז"ד מ"ס של תלתלים הוא סוד חמשי' אותיות של עשר אלהים והמוחין שבגדלות כבר כתבנום בידוך ק"ש ודע לך כי יש רמ"ח
אזרים בזמן הטיבור בהיותו תלת גו תלת כש"ח צמיע הבינה וכן בקטנות וכן בגדלות וזהו סוד רחם רחמיים לראש גבר פי' שלשה
רמ"ח והרמ"ח של עיבור הוא ששם אלהים פשוט כפול ומשולש ומרובע עולה מאתיים כזה א אל אלה אלהים הרי מאתיים
וע"ו אותיות המזכר הם כמנין יר"ה כ"ס והם סוד אחו"ד עולה יר"ה ואלו היר"ה עם מלת אלהים הוא רי"ו חוסיף
ל"ב נתיבות הם רמ"ח של עיבור כי בהיות ז"ח צמיעי אמו יונק מזה השם והרמ"ח של קטנות רי"ו שהם שלשה ע"ב
(דהיינו ב"פ ע"ב ח' מותר בזיכה וחי' חסר צועיר דהיינו מוחין דילי' וע' לעיל כזכרונת) כזאפן זה ס"ג ועשר אותיות
שלו מ"ה וכ"ו מספר הפשוט עולה ג"כ ע"ב הוי"ה ברובע כה יי"ה יכ"ו יהו"ה הם ע"ב שלישי והנה ג' פעמים ע"ב
הם רי"ו ול"ב נתיבות החכמה פי' ל"ב אלהים הם רמ"ח והרמ"ח של גדלות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן עולים רל"ב וששה עשר
אותיות של ארבע שמות המזכר הרי רמ"ח וכשאנו אומרים בקדיש לעלם לעלמי עלמיה יכוין במלה לעלם בעיבור ובמלת
לעלמי בקטנות ובמלה עלמיה בגדלות . ודע כי יתגדל ויתקדש שמים רבא ר"ת יוש"ר וכך עולות ששה אלהים שבקטנות יוש"ר :